

Ta vojska pa stane ogromno denarja, dežela je uboga in ne more prenesti tako težkega vojnega bremena. Polovica hiš je na Japonskem praznih, čeravno je najemnina za polovico znižana. Ljudje ne morejo plačevati najemnine. Po celi deželi se širi nezadovoljnost. Država je začela dajati ubožnejšim malo denarno podporo, a ista je tako majhna, da dotični ne morejo z njo izhajati. Seveda država sama nima denarja, zato si je v sedanjih vojni že v drugič izposodila denar, v zadnjem slučaju čez 100 milijonov kron. S tem pa ne bo dolgo izhajala, ampak morala bo zopet skrbeti, da dobi kje posojilo. Na ta način se bo Japonska zadolžila, med tem ko bo ljudstvo gladu umiralo. Začela je vojno, katera jo bo stala ogromno denarja in ki bo spravila deželo v velikansko bedo, premagala pa Rusije vendar ne bo.

Pisma Vereščaginova z bojišča.

Soproga umetnika Vereščagina, ki je utonila na »Petrovlovsku«, je priobčila v »Ruskih Vjedomostih« zadnja pisma, ki jih je pisal Vereščagin z bojišča. Izmed teh pisem je najzanimivejše ono, ki podaja nekaj podrobnosti o ruskem vojnem načrtu. Dotično pismo se glasi: »29. sušca. Danes odpotujem v Mukden. Naša armada je sedaj tukaj močna 150.000 mož in, ko boš to pismo čitala, bo armada že gotovo narasla na 200.000 mož, ker dospe povprečno vsak dan 3000 vojakov od Bajkala v Mukden. Pričakuje se, da bodo Japonci vdrlili v Mandžurijo in nas napadli. Poveljniki in armada to z gotovostjo pričakujejo in se tega vesele. V to svrhu so celo pripravljeni del železniške proge žrtvovati. Ne čudi se torej, ako boš slišala, da se naša armada umiče! To bo samo nam na korist! Misel, da bi mi že sedaj vdrlili v Korejo, obsojajo odločno vsi pametni strategji, med njimi tudi Kuropatkin. Meni je znano, da se je tudi general Žilinski v Petrogradu krepko zavzel za taktiko umikanja.« — To pismo je bilo pisano 20. marca, iz česar sledi, da so se Rusi že namenoma odločili, pustiti Japonce v Mandžurijo. Ako se torej Japonci sedaj že tudi v resnici nahajajo v Mandžuriji, se to ne more smatrati za japonski uspeh!

Kozaki v Koreji.

Soeul, 25. maja. Iz Gensana v Koreji se poroča, da so Rusi razrušili v Hamhenu pred 540. leti ustanovitelju sedanje korejske dinastije sezidani mavzolej ter sežgali relikvije, dasiravno je bil ta spomenik Korejcem svet.

Vest, da stoje v Kjensenu kozaki z 20 topovi, se potrjuje. Brčkone so to transbajkalske jahajoče baterije, ki so bile pridružene v začetku vojske prvemu vojnemu koru v Vladivostoku. Neki iz Jonamfa došli Japonci poroča, da je tam le malo vojaštva. Prebivalstvo je mirno, vendar pa mu ne ugaja, da so Japonci zasedli mesto. Rusi se zapustili mnogo rabnega lesa.

Posadka v Soeulu ne šteje več kot 800 mož in bati se je, da jo napadejo kozaki.

mnogimi drugimi usuznjenimi Slovenci skozi Dukljo čez Karpate, napadli z Langobardi vred Gepide, te-le uničili popolnoma in za to dobili njih zemljo.

568, 2. aprila, odidejo Langobardi v severno Italijo in tudi ta, sedaj prazna dežela, pripade Obrom. Vendar ti vsega širnega sveta ne morejo obljuditi. Zato so v podonavsko ravnino radi puščali Slovenci, ki so bili dobri poljedelci in obrtniki. Po l. 568 so se Slovenci čez ogrsko ravnino širili vedno bolj. Po Erdeljskem so se nastanjali redkeje, ker jim gorati svet ni ugajal.

Od 568 so Obri večkrat s pomočjo Slovincov plenili po Balkanu.

Razmerje med Slovenci in Obri ni bilo stalno. Zdaj so Slovenci mongolskim divjakom morali sužnjiti, in zdaj zopet so bili svobodni, ker se jim je po hudem boju bilo posrečilo, otresti jarem. Taka doba svobode je bila tudi doba Samova (623—658).

581 pridere 100.000 Slovincov na Balkan. Tudi so v tem času Slovenci počasi prodirali ob Savi, Dravi in Muri navzgor, ker so se

Pariz, 26. maja. Prva japonska armada je ostala brez živeža in je primorana hraniti se z onim, kar najde na poti. Vzrok temu je, da so kozaki v Koreji zavzeli dva velika, za japonsko prvo armado namenjena transporta.

London, 25. maja. Iz Mukdena se poroča: Kozaki generala Rennenkampfa so, kakor poroča zanesljiva vest, vzeli dva japonska transporta. Kozaki v Koreji so za japonske zveze velika nadlega.

Petrograd, 25. maja. Iz Mukdena poročajo, da je kozakiški oddelek napadel in zasedel Andžu v Koreji, uničil ondotno japonsko garnizijo, nakar so kozaki zopet v najlepšem redu odšli.

Soeul, 25. maja. Japonci so zaprli Yon-gamfo trgovskemu prometu ter dovoljujejo le vladnim ladjam pluti po Jalu, ki je bila do sedaj prometu odprta.

Naredbe v varstvo Kuropatkina.

Neki vojak je pisal v Kijev o varnostnih naredbah v varstvo Kuropatkinovega življenja. »Japonske opice«, piše dotičnik, »niso kristjani ter se torej bojujejo kot Turki. Mi vsi se bojimo, da našega generala zavrtno umore. Ko sem bil v Harbinu, je spal vsako noč en kozak pred njegovimi vrati. Odkar mu je neki kitajski kuhar natresel strupa v kavo, imamo same ruske kuharje. Predno general odjezdi, se dobro pazi, da ni nobenega Kitajca na ulici, ker se je bati, da bi bili preoblečeni Japonci. Pred kratkim so nam morali vsi Kitajci izročiti orožje. Nekateri izmed nas so dobili izvrstne nože.

Admiral Makarov, ki se je potopil z rusko oklopnico »Petrovlovsk«.

Kinčou padel.

Severno od Port Arturja, na mestu, kjer je polotok Liaojang najožji, stoji mesto Kinčou, katerega so Rusi utrdili, da bi tako ovirali prodiranje Japoncev proti trdnjavi. Dne 25. m. m. so nspadli Japonci z grozovito srditostjo ruske utrdbe. Japonski generali soglasi svoje vojake, da so z bajoneti napadli Ruse. Ti so jim pa s svojimi topovi podrli kar cele vrste. Pet bataljonov, ki so bili v prvi vrsti, bilo je popolnoma uničenih.

Obri po sužnjih vedno bolj množili in na Slovence pritiskali huje, čim dalje je kdo bil od Obrov, tem boljše zanj.

Okoli 580 se Slovenci naselijo po Goriškem, pa tudi stopajo v Furlanijo (pokrajino longobardsko). Tukaj so z Langobardi imeli hude boje, ker jih je ravni in solnčni svet zelo mikal.

Med 592 in 594 pridere že do izvira Drave, v Ziljsko dolino, do izvira Mure, in celo do Windisch Matreya (sev. Tirolsko). Tudi tukaj so bili hudi boji in sicer z Bavarci.

595 se jim je bavarski kralj Tasilo na Toblaškem polju (ob izviru dravinem) z vojsko postavil v bran, ker so mu silili čez mejo.

Kmalu po l. 600 so obljudili večji del Istre.

Reči se sme, na je zdaj boj za novo slovensko domovino iz večjega konca; sledijo še sicer navalni, toda mej doslej priporjene zemlje bistveno ne izpremene.

(Konec sledi.)

Toda čez trupla padlih splezale so vedno nove čete, tako da so bili slednjič Rusi prisiljeni se umakniti desetkratni premoči. Ko je padlo to mesto, so Rusom sovražni listi vpili od veselja, kakor bi z utrdbami v Kinčou imeli Japonci v rokah že Port Artur. Sedaj se bodo Japonci morali prej polastiti še Dalnjega, za kar že delajo priprave, a vsak korak do Port Artura morajo krvavo poplačati. Poročilo iz Berlina pravi, da so Japonci imeli pri Kinčou 10.000 mož mrtvih, Rusi pa 2000 mož. To bi bila velikanska izguba za Japonce in če jim Rusi pripravijo še mnogo takih »zmag«, bo Japoncev od samih »zmag« konec. Po večernem boju pri Kinčou so se Rusi umaknili proti Port Arturu. Kinčou bo tvoril sedaj podlago za japonske napade proti Port Arturu. Vsekakor je čast za Ruse, ako celo Japonci priznavajo, da so pri obrambi kazali izvanredno hrabrost. Nadaljna poročila iz Tokio pravijo, da je boj za Kinčou trajal pet dni, torej so ruske čete, ki so bile skoro gotovo iz port arturske trdnjave in so se po končanem boju umaknile v trdnjavo, precej časa uspešno zadržavale veliko sovražnikovo premoč. Po Kinčou so Japonci baje vzeli tudi Hansan, kjer so Rusi imeli utrjeno stališče. Neka ruska topničarica je streljala na Japonce iz Talienvan zaliva. Tri japonske vojne ladje so streljale iz Kinčou zaliva in podpirale naskoke armade na suhem.

Politični ogled.

Jugoslovanski zastopnik v avstrijskih delegacijah, dr. Ivan Šušteršič je ostro govoril proti velikanskim zahtevam vojne uprave. Pri glasovanju dne 26. m. m. so se pa iste vendar le sprejele z 12 proti petim glasom. Proti so glasovali dr. Šušteršič, Kramar in Stranski, torej slovenski in češki zastopnika ter dva delegata nemške ljudske stranke. Torej samo dva Nemca sta imela srce za ubogege kmeta. Najbolj žalostno pa je to, da glasujejo Poljaki vedno vladi v prid, ne meneč se za grozno slabe socialne razmere, ki vladajo med njihovim ljudstvom. Torej bomo morali darovati našega krvavo prisluženega denarja 400 milijonov za nove topove!

Prihodnji prestolonaslednik. Češki list »Budivoj«, o katerem trdijo, da je v zvezi s knezom Švarcenbergom, prinaša vest, da bo vladal cesar Franc Jožef I. le še eno leto. Prihodnje leto bode namreč nadvojvoda Karol Franc Jožef 18 let star in Ferdinand d'Este se bode na korist mlademu nadvojvodi odpovedal prestolonasledstvu v Avstriji. Te vesti so najbrže le pobozne želje liberalnih časnika, katerim ni ljub sedanji prestolonaslednik, ki je odkrit katoličan.

Dopisi.

Iz Slovenskih goric. S ponosom je zrl letošnjo spomlad kmet po svojih poljih, saj se mu je tudi kazalo, da mu bode letos vsaj nekoliko poplačan celoletni trud. Toda delal je prezgodaj račun. Prišli so usodepolni dnevi v sredi krasnega majnika, in v par dneh so bili upostošeni vinogradi, sadonosniki ter njive. Kjer ni toča potolkla, tamkaj pa je valed groznega naliva in burje vse potrto in uničeno. Da so vsi krasni travniki, up tukajšnjih posestnikov, uničeni od umazane vode, mi menda ni potrebno še posebej omeniti. Zato je pač vendar že enkrat potrebno, da se začne z vso resnostjo uravnati Pesnica. S tem še nam je bore malo pomagano, ako nam že čez dve leti tlačijo travo drago plačani nemški inženirji ter izživajo tukajšno prebivalstvo s svojo nemško kulturo! O kakšnem resnem delu pa še slišati ni! Ako pa vladi še sedajna velikanska škoda ne odpre oči ter ne pristopi z radikalnimi sredstvi kmetu na pomoč, potem pa naj razpiše nagrado za vprašanje, kako in